

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 10. septembra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Gemeente 's-Hertogenbosch/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-92/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sestā PVN direktīva — 5. panta 7. punkta a) apakšpunkts — Ar nodokli apliekami darījumi — Jēdziens “par atlīdzību veikta piegāde” — Pašvaldības iestādes pirmā ēkas, kas tai celta uz tai piederošas zemes, ekspluatācijas uzsākšana — Valsts iestādes un nodokļa maksātāja statusā veiktas darbības

(2014/C 409/13)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Gemeente 's-Hertogenbosch

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķina bāze, 5. panta 7. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādejādi, ka tas ir piemērojams pamatlietā izskatāmajā situācijā, kad pašvaldība uzsāk pirmreizēju ēkas ekspluatāciju, kas ir uzbūvēta uz tās zemes un kuru tā 94 % apmērā izmantos savai darbībai valsts iestādes statusā un 6 % apmērā savām darbībām nodokļa maksātāja statusā, no kurām 1 % ir no nodokļa atbrīvotas darbības un saistībā ar kurām nav tiesību uz atskaitīšanu. Tomēr vēlāka nekustamā īpašuma ekspluatācija pašvaldības darbībām rada tiesības uz nodokļa, kas samaksāts šajā normā paredzētās lietošanas ietvaros, atmaksu tikai tādā apmērā, kas atbilst ekspluatācijai ar nodokli apliekamām darbībām, piemērojot šīs direktīvas 17. panta 5. punktu.

⁽¹⁾ OV C 147, 25.5.2013.

Tiesas (piektā palāta) 2014. gada 11. septembra spriedums (Oberster Gerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – A/B u.c.

(Lieta C-112/13) ⁽¹⁾

LESD 267. pants — Valsts konstitūcija — Obligāts blakusprocess atbilstības konstitūcijai pārbaudei — Valsts likuma atbilstības gan Savienības tiesībām, gan valsts konstitūcijai pārbaude — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās — Atbildētāja domicila vai zināmas uzturēšanās vietas dalībvalsts teritorijā neesamība — Jurisdikcijas noteikšana atbildētāja ierašanās tiesā gadījumā — Prombūtnē esoša atbildētāja likumiskais pārstāvis

(2014/C 409/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: A

Atbildētāji: B, C, D, E, F, G, H

Rezolutīvā daļa:

1) Savienības tiesības, it īpaši LESD 267. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārējās jurisdikcijas tiesām, kas izskata lietu apelācijas kārtībā vai kā pēdējās instances tiesas, gadījumā, ja tās uzskata, ka valsts likums ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam, ir pienākums tajās notiekošo tiesvedību ietvaros vērsties konstitucionālajā tiesā ar lūgumu vispārēji atcelt likumu, nevis konkrētajā gadījumā vienkārši nepiemērot šo likumu, ja šis procedūras prioritārais raksturs gan pirms šāda lūguma iesniegšanas valsts tiesai, kas ir atbildīga par likumu atbilstības konstitūcijai pārbaudi, gan arī attiecīgā gadījumā pēc tam, kad šī tiesa ir pieņēmusi nolēmumu par minēto lūgumu, liedz šīm vispārējās jurisdikcijas tiesām īstenot savu iespēju vai izpildīt savu pienākumu vērsties Tiesā ar prejudiciāliem jautājumiem. Savukārt Savienības tiesības, it īpaši LESD 267. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj šādu valsts tiesisko regulējumu, ja minētajām vispārējās jurisdikcijas tiesām ir iespēja:

- jebkurā tiesvedības brīdī, kurš tām liekas piemērots, un pat vispārēja likumu atbilstības konstitūcijai pārbaudes blakusprocesa noslēgumā uzdot Tiesai ikvienu prejudiciālu jautājumu, kādu tās uzskata par nepieciešamu,
- veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu Savienības tiesību sistēmā piešķirto tiesību pagaidu tiesisko aizsardzību tiesā, un
- šāda blakusprocesa noslēgumā nepiemērot attiecīgo valsts tiesību normu, ja tiesas uzskata, ka tā ir pretrunā Savienības tiesībām.

Iesniedzējtiesai ir jāpārlicinās, vai valsts tiesiskais regulējums var tikt interpretēts kā atbilstošs šīm Savienības tiesību prasībām;

2) Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 24. pants, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja valsts tiesa saskaņā ar valsts tiesību aktiem ieceļ prombūtnē esošas personas likumisku pārstāvi atbildētājam, kuram pieteikums par lietas ierosināšanu nav ticis izsniegts informācijas par dzīvesvietu neesamības dēļ, šī prombūtnē esošā atbildētāja likumiskā pārstāvja ierašanās tiesā nenozīmē šī atbildētāja ierašanos tiesā minētās regulas 24. panta izpratnē, kas pamatotu šīs tiesas starptautisko jurisdikciju.

⁽¹⁾ OV C 226, 3.8.2013.

Tiesas (ceturtā palāta) 2014. gada 11. septembra spriedums (Bundesgerichtshof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Technische Universität Darmstadt/Eugen Ulmer KG

(Lieta C-117/13) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/29/EK — Autortiesības un blakustiesības — Izņēmumi un ierobežojumi — 5. panta 3. punkta n) apakšpunkts — Aizsargājamo darbu un citu priekšmetu izmantošana zinātniska pētījuma vai privāta pētījuma nolūkā — Grāmata, kas publiskota privātpersonām publiskajās bibliotēkās īpašās, šim nolūkam paredzētās vietās — Tāda darba jēdziens, uz kuru neattiecas “pirkšanas vai licencēšanas noteikumi” — Bibliotēkas tiesības digitalizēt tās kolekcijā esošu darbu, lai to publiskotu īpašās, šim nolūkam paredzētās vietās — Darba publicēšana īpašās, šim nolūkam paredzētās vietās, ļaujot to izdrukāt uz papīra vai noglabāt USB zibatmiņas diskā

(2014/C 409/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof